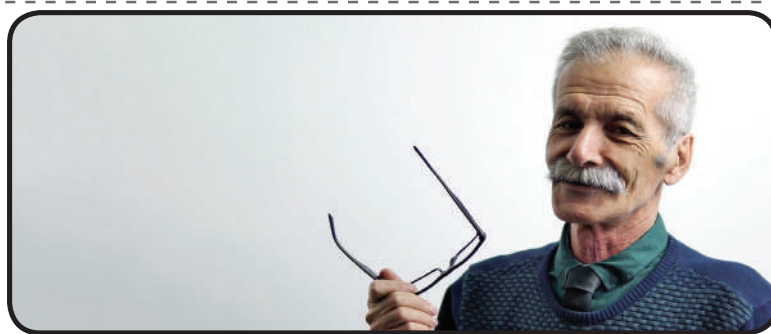

محمد کاظم فیروزمند خلخالی در گذشت

محمد کاظم فیروزمند خلخالی، نویسنده و مترجم در ۷۷ سالگی از دنیا رفت. سید محمد کاظم فیروزمند خلخالی، متولد سال ۱۳۲۵، دانش آموخته ادبیات فارسی از دانشگاه فردوسی مشهد بود و در سال ۱۳۵۶ پس از خودآموزی زبان انگلیسی، اولین ترجمه خود را به نام «دوزخ» مجموعه داستان‌هایی از بورخس آغاز کرد. او برای نشریات سینمایی و ادبی، مانند رودکی و فردوسی و... ترجمه کرد. مهم‌ترین ترجمه‌های او عبارتند از: «شاخه زرین» (پژوهشی در جادو و دین) اثر جیمز جورج فریزر، «ایران بین دو انقلاب» از مشروطه تا انقلاب اسلامی نوشته یرواند آبراهامیان، «بنیادهای اندیشه سیاسی مدرن» اثر کوئنتین اسکینر، «بریتانیا و انقلاب مشروطه ایران» اثر منصور بنکداریان و... ایسنا

انتشار مجدد چهار کتاب آدمیت پس از سال‌ها

چهار کتاب فریدون آدمیت با عنوان‌های «فکر آزادی و مقدمه نهضت مشروطیت»، «فکر دموکراسی اجتماعی در نهضت مشروطیت»، «انحطاط تاریخ‌نگاری در ایران» و «جزایر بحرین؛ بررسی حقوقی و دیپلماتیک مناقشه ایران و انگلیس» پس از چند سال منتشر شدند. ناشر این کتاب‌ها با اعلام این که این آثار پس از چند سال نایاب بودن منتشر شده‌اند در خبری عنوان کرده است: فریدون آدمیت در نزدیک به سه دهه کار پژوهشی، برخی از مهم‌ترین رخدادها و جریان‌های عصر مشروطه را در نزدیک به ۲۵ کتاب تالیف کرد و از این بابت سهمی جدی در هدفمند ساختن و نیز جهت‌دادن به تاریخ‌نگاری علمی ایفا کرد؛ از این رو او را پدر تاریخ‌نگاری نوین ایران نام نهاده‌اند. ایسنا

منصور ساعی:

خانواده خود را از مرجعیت جامعه‌پذیری کنار کشیده است

می‌توان به آن اشاره کرد، به علت مسائل اقتصادی که وجود دارد والدین تعاملشان با فرزندان را کمتر کرده‌اند. او بیان کرد: هر فردی نخستین جایی که تعاملات میان فردی را تجربه می‌کند در کانون خانواده است و از طریق آنها یاد می‌گیرد که چگونه فکر یا گفت‌وگو کند. علاوه بر این فرد رشد و بلوغ هیجانی و عاطفی را در خانواده آموزش می‌بیند. هنوز هم در جامعه خانواده نهاد مهمی است و پیش‌بین تغییرهای اجتماعی است. این پژوهشگر درباره فرصت‌های ارتباطی اعضای خانواده در یک روز گفت: گردهمایی خانواده در هنگام شب بیشتر است و در روز به دلیل اشتغال والدین ناپایدار است و اعضا فرصت تعامل کمتری با هم دارند. اغلب خانواده‌ها در هنگام صرف شام به دور هم جمع می‌شوند اما باز هم گفت‌وگوها کوتاه بوده و عمیق نیست، چرا که یا در رسانه‌ای مجازی حضور دارند و یا به کارهای خود می‌پردازند. از سوی دیگر به دلیل شخصی سازی انجام‌شده، تماشای فیلم به شکل دسته‌جمعی کمتر است. خستگی والدین از کار و حوصله نداشتن والدین زمانی برای بحث و گفت‌وگو باقی نمی‌گذارد و همچنین به دلیل ناکارآمدی نظام آموزشی، والدین دغدغه آموزش را هم دارند؛ در صورتی که خانواده صرفاً باید وظیفه تربیتی را برعهده داشته باشد. به نوعی این وظیفه امروز جابه‌جا شده است و دولت کار خانواده را انجام داده و خانواده وظیفه دولت را که آموزش است برعهده دارد و این بار سنگین روی دوش خانواده وقتی برای ارتباطات باقی نمی‌گذارد. این دکترای علوم ارتباطات در ادامه گفت: بازی‌های گروهی، سینما رفتن، سفر رفتن و... سرشار از ارتباطات می‌تواند باشند اما به دلیل درگیری معیشت، خانواده خیلی روی این امر نمی‌تواند برنامه‌ریزی داشته باشد. در حالی که در گذشته همه چیز در کنار هم بود و برنامه‌ریزی برای فراغت داشتند. در برنامه‌های فراغتی، خانواده می‌تواند از آرزوها و آرمان‌های نوجوانش باخبر شود و یا بالعکس نوجوان از آرزوها و آرمان‌های والدین مطلع شود. ایسنا

منصور ساعی در نشست «الگوی ارتباطی والدین و فرزندان و نقش ادبیات کودکان در بهبود این ارتباط» با اشاره به عوامل موثر بر کاهش الگوی ارتباطی والدین و فرزندان، گفت: والدین از آنجایی که خود نصیحت شده‌اند احساس می‌کنند در مقابل نسل جدید نیز به همین شکل باید رفتار داشته باشند در حالی که نسل امروز که نسل «زد» خوانده می‌شود از نظر دانشی از والدین جلوتر است و پذیرای این نصیحت‌ها نیست. در ابتدای این نشست که در کتابخانه مرجع کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزار شد منصور ساعی، دکتری علوم ارتباطات و سخنران این جلسه گفت: رابطه والدین و فرزندان در پنج دهه گذشته در جامعه ایران به یک مسئله تبدیل شد. علت این چالش نیز نادیده گرفتن مسائل خانواده است که آن را به بحران تبدیل کرده است. او ادامه داد: در خانواده گسترده ایران چند نسل در کنار یکدیگر زندگی می‌کردند. تعامل‌ها و ارتباط‌ها «میان فردی» سنت راهبر و عمودی و سلسله‌مراتبی بود و همچنان هم این سنت دیده می‌شود. علاوه بر این خانواده صرفاً یک واحد اقتصادی نبود و اجتماعی هم بود و نداشتن تحرک جغرافیایی و مکان‌مندی خانواده از دیگر ویژگی‌هایش بود. امروز برای ازدواج، فرزندان خودشان انتخاب‌کننده هستند و دیگر خانواده انتخاب ندارد. از سوی دیگر داشتن فرزندان زیاد به عنوان نیروی کار را در خانواده داشتیم، در حالی که امروز با کاهش شدید زاد و ولد مواجه هستیم، چرا که تعداد باز یگران خانواده کمتر و کنش‌های ارتباطی نیز کمتر شده است. جامعه ایرانی در چهار دهه گذشته تغییرات سریع و متعددی را تجربه کرده است؛ چرا که با تغییر ساختار سیاسی خانواده خود را از مرجعیت جامعه‌پذیری کنار می‌کشد و همه چیز فرزندان را به مدرسه، جامعه و دولت می‌سپارد. ساعی همچنین افزود: توسعه شهرنشینی، توسعه فناوری، ورود ماهواره و گسترده‌ی آموزش عمومی و جاف‌تادن خانواده هسته‌ای و کوچک شدن خانواده از دیگر عواملی است که

